

SANT MAGÍ

Sempre l'havia vist,
 al poble meu de la Segarra antiga,
 amb la barba i la crossa
 i un hàbit, amb cordons, de franciscà,
 caminant al davant de rucs i mules
 que repartien l'aigua. La capella,
 més aviat ermita, l'esperava
 i deixàvem de veure'l si no era
 en la petita imatge de l'altar.

I a Tarragona el vaig tornar a trobar.
 En una imatge diferent, petita,
 però amb barba i amb hàbit i amb la crossa,
 l'aigua miraculosa i la capella,
 més aviat ermita, del Portal.

I tot em va commoure. De la volta
 penjaven les maquetes dels vaixells;
 a les parets, ex-vots de tota mena;
 hieràtiques imatges i la porta,
 la Porta Santa ungida de llegenda,
 de pietat, de confiança... obrint-se
 a un món desconegut!

.....

Penso que un dia hi vaig parlar, amb el sant.
 Deien missa pel meu amic, el "Maso";
 jo estava trist, però em semblava, a estones,
 que la imatge somreia tendrament
 i vaig gosar a pregar-li
 que quan el meu company passés la porta
 no el deixés de la mà... I ara, quan sento
 el bullici del dia de la festa
 de Sant Magí, quan l'aigua taumatúrgica
 arriba de la llunya Brufaganya,
 dono gràcies al sant de Tarragona
 perquè sé que el Tomàs ens acompanya
 des de la volta on brillen els estels!

Carles Cepero i Salat